

[Villemoes.]

holdt Passus, et Par Linier om, at vi skulde søge saa vidt gørligt at bibeholde vor Import til Danmark af engelske Koks paa uforandret Maade. Jeg ser nu af denne Tillægs-overenskomst til Overenskomsten af 24. April 1933, at det i Artikel 2 ogsaa er præciseret, at Danmark skal forpligte sig til at foretage en rimelig Tildeling af Bevillinger, som tillader Betaling for og Indførsel til Danmark af Varer, som er frembragt eller tilvirket i England. Det er ogsaa holdt som en gentlemen's-agreement.

Nu kommer jeg til det, jeg gerne vilde have Lov til at sige til den højtærede Udenrigsminister i denne Anledning. Jeg ved nok, at den højtærede Udenrigsminister ikke har Ansvaret for dette, at Danmarks Udenrigsminister ikke har med Importen til Landet at gøre; det sorterer, som det høje Ting ved, under Handelsministeren. Men naar man nu gennem de 4—5 Aar, vi har haft denne Overenskomst, kan sige, at Forholdet med Hensyn til Brændselsimporten til vort Land indtil de sidste Maaneder ikke har voldt Importørstanden noget nævneværdigt Besvær, forbavser det mig noget, at dette Forhold i de allersidste Maaneder er blevet forandret saaledes, at jeg ved, at der er Besværligheder paa dette Omraade. Det er rapporteret til mig, at Provinskøbmænd har maattet opholde sig her i Hovedstaden i halve og hele Uger for at faa Besked om, hvorvidt de kunde faa de og de Vareposter i den og den Branche ind til Danmark. Det forekommer mig noget mærkværdigt, at Ministeriet, Nationalbanken og Bankens Valutakontor nu pludselig ændrer Politik paa dette Omraade. Jeg er enig med det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) om, at dersom Danmarks Vareimport ikke kunde foregaa paa den Maade, der nu har vundet Hævd ogsaa under disse Restriktionsforhold, at Importørerne købte Varer fra oversøiske Pladser og fra andre Lande i Europa paa de gunstigste mulige Tider i det Haab og ud fra den Erfaring, man har haft i disse Aaringer, at man nok faar Lov til at faa Varerne inden for Landets Grænser, nok faar Valutaattest til dem — det har man faaet i de Aaringer, der nu er gaaet; det har været Tilfældet inden for den Branche, jeg her omtaler, Importen af engelske Koks, indtil de allersidste Maaneder —, vilde det helt gaa i Staa. Og jeg vover at paastaa, at Varerne, som det forbrugende Publikum i Danmark skulde have, vilde blive meget dyrere, dersom importhandelnde ikke kunde optræde paa den Maade.

Jeg spørger nu den højtærede Udenrigsminister — jeg er ikke sikker paa, at jeg tør vente Svar, fordi jeg, som allerede sagt, ved, at det sorterer under Handelsministeren —: Er der paa dette Omraade, med Hensyn til engelske Koks indført en ny Praksis? Skal det være nødvendigt, at Provinskøbmænd skal ligge i København i halve og hele Uger for at faa Besked? Kan man ikke i Forvejen faa at vide, om der bliver en Nyordning, saa man nogenlunde ved, hvad man maa importere? Vi har selv sagt som lovydige Borgere maattet finde os i at faa Valutaattester for 4 Maaneder ad Gangen, som Regel faa dem i allersidste Minut, det ser jeg bort fra, det har vi vænnet os til, men man har ogsaa praktiseret, at man faar dem stykkevis, ikke engang for 4 Maaneder. Nationalbanken har villet holde igen. Det er sandsynligt, at det har været nødvendigt. Der er jo Grænser for, hvilke Midler vi har til Raadighed, men jeg hævder, at det er ikke en Behandling, som man kan være tjent med, dette, at man ikke kan faa Besked derom, hvis man nu holder op med at tillade Import af de og de Varer, som under denne Restriktionsperiode faktisk har været til fri Raadighed for Importørerne. Man æder jo ikke disse Koks, og jeg ved, det er en Vare, som skal bruges i vort Land, jeg ved, at vi praktisk talt ikke kan faa den fra noget som helst andet Land, og jeg ved, at det er en gentlemen's-agreement, at vi skulde fortsætte med Importen deraf, som vi hidtil har gjort det.

Jeg tillader mig derfor at spørge, om der er kommet en ny Praksis paa dette Omraade.

Jeg ved udmærket godt, at det ogsaa kan være vanskeligt for den københavnske Handelsstand under disse Forhold, men det er *noget* lettere for den. Som tidligere nævnt her i Dag kan den københavnske handelnde tage sine Varer ind i Frihavnen, og naar han saa endelig i sidste Minut faar Lov til at importere en lille Varepost, kan den være inden for Toldomraadet i Danmark i Løbet af nogle Minutter. Dette er betydeligt vanskeligere i Provinsen.

Det forekommer mig, at Handelsstanden, der selvsagt skal rette sig efter Landets Love, er blevet meget daarligt behandlet i den allersidste Tid, blandt andet paa det Omraade, jeg her har nævnt, og som jeg har noget Kendskab til. Det er muligt, det kan ligge ligesaadan inden for andre Brancher. Jeg er vidende om, at Andelsimportforretningen inden for Kulbranchen, og at flere gamle private Firmaer inden for denne Branche, Firmaer, der har holdt 25 Aars